

**Uchwała Nr .....
Rady Miasta Lublin**

z dnia ..... 2018 r.

**w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w granicach administracyjnych miasta
Lublin**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875, z późn. zm.) - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Ulicy oznaczonej lit. A-B na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: ul. Ks. Wincentego Granata.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Piotr Kowalczyk

UZASADNIENIE

Ksiądz Profesor Wincenty Granat (1900-1979) - polski duchowny katolicki, wieloletni pedagog i nauczyciel akademicki, rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w latach 1965-1970.

Ksiądz Profesor Wincenty Granat urodził się 1 kwietnia 1900 roku w Ćmielowie. W 1918 roku wstąpił do Seminarium Duchownego w Sandomierzu. W 1924 roku przyjął w Katedrze Sandomierskiej święcenia kapłańskie, kształcąc się jednocześnie na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Uwieńczeniem tej pracy było uzyskanie dwóch doktoratów z filozofii i teologii. Przez cały okres dwudziestolecia międzywojennego prowadził szeroką działalność edukacyjną dla młodzieży, angażując się ponadto w pracę społeczną i charytatywną.

W czasie niemieckiej okupacji 1939-1945 angażował się w nauczanie w tzw. tajnych kompletach, łącząc działalność pedagogiczną z publikacjami artykułów i skryptów, a także z pracą badawczą.

Od 1956 roku związany był z Lublinem. Pracował w Towarzystwie Naukowym KUL, gdzie w latach 1963-1970 pełnił funkcję prezesa; członek komitetu redakcyjnego Encyklopedii Katolickiej, "Roczników Teologiczno-Kanonicznych" oraz "Zeszytów Naukowych KUL".

W trakcie wydarzeń "Marca 68" aktywnie występował w obronie represjonowanych studentów, uniemożliwiając władzom komunistycznym usuwanie ich z uczelni a także pomagając im uniknąć kar więzienia. W związku z tym, z okazji 40-tej rocznicy tych wydarzeń, za obronę represjonowanych studentów został pośmiertnie odznaczony przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

W 1979 roku otrzymał Nagrodę im. Księdza Idziego Radziszewskiego Towarzystwa Naukowego KUL, za całokształt dorobku naukowego w duchu humanizmu chrześcijańskiego – liczącego łącznie ponad 330 publikacji.

Zmarł 11 grudnia 1979 roku i został pochowany w grobowcu Kapituły Sandomierskiej na Cmentarzu Katedralnym.

12 czerwca 1995 roku rozpoczął się jego proces beatyfikacyjny.